

om, at der med Hensyn til Politivedtægten ikke behøvedes noget egentligt Paalæg, men derimod behøvedes der, og det er det Mærkelige, en Bemyndigelse; den ærede Rigsdagsmand meente, at dette var en Kompetence, som Ministeren maatte have uden videre. Nei, gennemlæser man det, som jeg erkjender meget helbige Forslag fra Udvalget, der sidst blev vedtaget, saa vil man finde, at en Bemyndigelse i den Henseende var særdeles nødvendig. Var Spørgsmaalet kun om, at man havde Lov til at samle de forskjellige gjældende Lovbestemmelser og lade dem trykke og bekjendtgjøre, saa var det Noget, man kunde gjøre uden Bemyndigelse; men naar Meningen derimod er, at man ikke alene skal samle dem, men tillige gennemarbejde dem saaledes, at man udflyder det, der ikke længere kan ansees hensigtsmæssigt gjældende, og Kongen stadfæster en saadan Politivedtægt, hvorved den bliver bindende Lov, og Justitsministeren derigennem faaer Afgang til at fastsætte Straffe indtil et vist Beløb, saa gjør dette, at Sagen kommer til at stille sig ganske anderledes med Hensyn til en Politivedtægt end med Hensyn til en Prostitutionsvedtægt. Men, siger den ærede Rigsdagsmand fremdeles: „Jeg har nu meget omhyggeligt gennemgaaet Instruxen og Regulativet, og jeg finder ikke Noget om Prostitutionen, naar jeg undtager ganske lidt“. Sa, det har netop sin gode Grund — og det er Noget, der ikke kan være den ærede Rigsdagsmand ubekjendt — deri, at denne Gjenstands Vigtighed har gjort, at der fra Kommunalbestyrelsen er kommet Indstillinger, som vidne om, at dette Forhold maa være Gjenstand for en mere planmæssig Omordning. Min Tanke har nemlig været den, saasnart denne Lov er gaaet igjennem, at sætte mig i Bevægelse for ved Bistand af Saadanne, som ere kyndige i disse Forhold, at faae Sagen ordnet gennem et Regulativ, eller hvad man nu vil kalde det, og deri ligger den naturlige Grund til, at der ikke har staaet Noget i Instruxen om denne Sag, thi skal den være Gjenstand for en Bearbejdelse, for en mere dybtgaaende Behandling, saa vilde det jo i sig selv have været meget urimeligt at optage nogle mere spredte Bestemmelser om dette i sig selv saa vigtige Forhold i Regulativet. Men idet jeg saaledes

tillader mig allerede af disse Hensyn at fraaade det høitærede Thing at vedtage dette Endringsforslag, er der en anden Omstændighed, der gjør, at jeg ganske sikkert nærer det Haab, at det høie Thing vil forfaste det. Rigsdagsmanden for Abhøns Amts 2den Valgfreds (Rosen) rettede nogle Bemærkninger til Rigsdagsmanden for Holbøll Amts 2den Valgfreds (Tscherning) og lod ham blandt Andet høre, at han havde gjort sig skyldig i den Feil at betragte Løstgættighed som Noget, der var eensbetydende med Prostitution, og det erindrer jeg ogsaa godt, at den Sidstnævnte bemærkede, at naar man optog det Forslag, som forrige Gang forelaa i Loven, saa var det det Samme som at sige, at man igjennem Loven vilde hjemle Regler for Løstgættighed. Det er en sand Bemærkning, at Løstgættighed ikke falder sammen med Prostitution, men dette bevirker efter min Mening, at der ikke kan være Tale om at give det nu stillede Endringsforslag Plads i Loven. Jeg vil sige, at det vilde være et særdeles farligt Paalæg at give Justitsministeren, at han skulde ordne Tilshnet med Løstgættige Fruentimmer. Jeg kunde forstaae Forslaget, naar det gik ud paa, at Justitsministeren skulde have et Paalæg om at ordne Forholdet med Hensyn til alle de Fruentimmer, der enten ganske søge Erhverv ved Utugt, eller gjøre Løstgættighed til et Bierhverv, men man betænke vel, hvad det vil sige at paalægge Justitsministeren at ordne Tilshnet med Løstgættige Fruentimmer; hvor er dog Grændsen? Hvor mange vilde der ikke da ifølge Lovgivningens Bestemmelser blive dragne ind under dette Tilshn? Det har vist aldrig været den ærede Rigsdagsmands Mening, at Justitsministeren skulde have et Paalæg om at føre Tilshn med Løstgættige Fruentimmer. — Af de øvrige Endringsforslag, der ere stillede, er der egentlig kun et Par, der give mig Anledning til nogle særlige Bemærkninger. Der er saaledes først Endringsforslaget til § 13, stillet af et Mindretal af Udvalget, som gaaer ud paa, at Den, der anholdes, skal have Afgang til at kunne fordre opgivet af Den, der anholder ham, enkelte tilstedeværende Personees Navne, Bopæl osv. Jeg erkjender, hvad der ogsaa allerede er blevet fremført mod dette Forslag, at det maastee ikke kan være uden Be-